

De swingende Nieuwkomers van Orkater **laten zien dat alles gekleurd is: politiek, verwachtingen, ambities.**

A Seat at the Table

Theater
★★★★★

Door Likeminds/
Saman Amini.
9/6, Onder de
Branding, Midland
aan Zee. Aldaar
t/m 18/6. Tournee
najaar.

De Blackout van '77

Theater
★★★★★

Door Orkater/De
Nieuwkomers
10/6, Kom Hoorn,
Terschelling. Aldaar
t/m 18/6. Tournee
najaar.

Knap spel van Saman Amini: alledaags racisme zie je pas wanneer iemand het uitlicht.

We zitten verscholen onder een strandtent, tussen steunbalken. Wanneer de acteurs plots de zwarte achterdoeken neerhalen, ontstaat een weergaloos avondzicht over de Noordzee. Het overwegend witte publiek geeft geroerd een staande ovatie voor de vier mannen van Likeminds, die zojuist *A Seat at the Table* hebben gespeeld.

En toch hadden we ons ongemakkelijker moeten voelen, na deze eerlijke, directe voorstelling over sluipend racisme. Iedereen is medeschuldig aan het probleem dat acteur Saman Amini met zijn fraaie vertelstem in zijn slotlied vergelijkt met de tranen van een walvis: alledaags racisme zie je pas wanneer iemand het uitlicht.

Amini speelt met Werner Kolf, Yannick Jozefzoon en Ward Kerremans losjes, energiek en soepel onthutsende scènes uit eigen leven, over een zwemcoach die denkt dat alle zwarten zin-

ken. Over Jack Spijkerman die Humberto Tan beledigt door hem een domme neger te noemen. Over Tan die daar als aangepaste Bounty (zwart van buiten, wit van binnen) te netjes op reageert. Buig je of breek je, als de emmer met druppelsgewijze opmerkingen overloopt? Mooi gedaan, al mist nog een bijtende interactie met het publiek. Nu kunnen toeschouwers het op afstand houden, terwijl we allemaal vooroordelen hebben.

De swingend zingende Nieuwkomers van Orkater laten dat knap zien in *De Blackout van '77*, fragmentarisch opgebouwd rond gedachten van een jonge zwarte Amerikaanse schrijfster. Ze laten zien dat alles gekleurd is: politiek, verwachtingen, ambities. Stap één is benoemen. Stap twee: serieus nemen. En stap drie: eerlijk antwoord geven op de vraag: *do we really care?*

Annette Embrechts